

Nr 472.

Av herr **Andersson** i Dunker, *angående användningen av det av Kungl. Maj:t äskade anslaget till jordbrukareungdomens förbund m. m.*

Sedan år 1921 har årligen anvisats statsmedel som bidrag till den verksamhet som bedrivs av jordbrukarungdomens förbund. För innevarande budgetår utgör anslaget 30,000 kronor. Vidare har Kungl. Maj:t till förbundets förfogande av lotterimedel ställt sammanlagt 177,000 kronor varav för år 1934 kronor 61,900. Förbundet erhåller dessutom ganska betydande understöd av en del hushållningssällskap och landsting varjämte hos vissa hushållningssällskap anställda konsulenter och tjänstemän i stor utsträckning stå till förbundets förfogande.

Det torde vara en ganska allmän mening att en praktisk jordbruksundervisning i likhet med den som bedrivs av jordbrukareungdomens förbund, där tävlingsmomentet får en framskjuten plats, kan vara av betydelse särskilt för den yngre jordbrukareungdomen. Den kan hos de unga öka intresset för vissa praktiska jordbruksuppgifter och, rätt bedriven, bidra till att en del viktiga jordbruksarbeten bli riktigt och väl utförda. Det synes därför befogat, att en sådan undervisningsverksamhet även i fortsättningen erhåller det allmännas stöd.

Men vad som kan ifrågasättas är, om verksamheten i sin nuvarande form är anordnad på bästa och lämpligaste sätt. Från tre olika håll, staten, landstingen och hushållningssällskapen, lämnas anslag för verksamhetens upprätthållande, men såvitt bekant har ingen av de anslagsgivande parterna utfärdat några bestämmelser eller uppdragit några riktlinjer för medlens användning eller verksamhetens bedrivande. Medlen överlämnas till den enskilda föreningen jordbruksungdomens förbund att användas på sätt den finner lämpligt.

Det torde kunna ifrågasättas när nu statsanslaget föreslås höjt från 30,000 kronor till 84,900 kronor om det icke vore lämpligt att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhöll, att Kungl. Maj:t måtte utfärda närmare bestämmelser för medlens användning och verksamhetens bedrivande.

Det synes också som om tiden vore inne för att hela frågan om den praktiska jordbruksundervisningen för ungdomen upptages till närmare utredning. För närvarande pågår sådan undervisnings- och tävlingsverksamhet utan någon som helst enhetlighet och under de mest skilda former. Dels arbetar ett stort antal enskilda föreningar på området, en del med understöd av allmänna medel, andra utan sådant stöd, dels har en del hushållningssällskap igångsatt s. k. klubbverksamhet bland ungdomen,

dels drives upplysnings- och kursverksamhet genom vandringsrättare, ungdoms- och hemkonsulenter m. fl.

En utredning borde bland annat omfatta de lämpligaste formerna för en sådan praktisk ungdomsundervisning, den borde undersöka i vad mån hushållningssällskapens tjänstemän kunna medverka eller om det, som det ofta nu är fallet, är nödvändigt med särskilt anställda konsulenter, den borde i samråd med landstingen undersöka om inte de vid lantmannaskolorna anställda lärarna under sommarmånaderna lämpligen skulle kunna utnyttjas som lärare även för denna praktiska jordbruksundervisning. Utredningen borde även omfatta i vad mån denna verksamhet helt eller delvis bör omhändervivas av hushållningssällskapen eller om samverkan mellan hushållningssällskapen och enskilda föreningar i detta fall kan vara lämplig. Den torde även böra undersöka om för sådan undervisningsverksamhet är behövt att nu särskild centralorganisation upprätthålles.

Med stöd av vad här anförts får jag vördsamt hemställa,

dels att riksdagen vid beviljande av anslag till jordbrukareungdomens förbund måtte anhålla att Kungl. Maj:t utfärdar närmare bestämmelser för de anslagna medlens användning och för verksamhetens bedrivande;

dels ock att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande lämpligaste sättet för anordnande av praktisk jordbruksundervisning för ungdom.

Stockholm den 23 januari 1935.

Harald Andersson
i Dunker.